

Dosarul nr. 2r-320/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: V. Hadîrcă)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru)

D E C I Z I E

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Natalia Ciubuc,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Ciubuc
împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă” și
Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova cu privire
la recuperarea prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii din 07 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 iulie 2017, Natalia Ciubuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă” și
Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, prin care
a solicitat încasarea în mod solidar de la Instituția Medico-Sanitară Publică
„Institutul de Medicină Urgentă” și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale
al Republicii Moldova cu titlul de prejudiciu moral suma de 300 000 de lei; pentru
neacordarea corespunzătoare a asistenței medicale - suma de 50 000 de lei; pentru
schilodire - suma de 100 de lei; pentru infecția spitalicească - suma de 100 de lei;
pentru imposibilitatea de tratare a infecției și agravarea stării de sănătate - suma de
50 000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a
admisă cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Ciubuc; s-a încasat de la
Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă” în beneficiul
Nataliei Ciubuc suma bănească în mărime de 300 000 de lei, cu titlu de prejudiciu
moral cauzat și suma de 5000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică
suportate; s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Ciubuc
împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la încasarea
prejudiciului moral.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 21 martie 2018,
Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă” a declarat apel
împotriva hotărârii din 12 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin

care a solicitat admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor formulate.

Prin decizia din 20 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă”; s-a casat parțial, în partea în care cerințele înaintate împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă” au fost admise, hotărârea din 12 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis în această parte o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată depuse de Natalia Ciubuc împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă” cu privire la recuperarea prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată. În rest, în partea în care pretențiile înaintate împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova au fost respinse, hotărârea s-a menținut.

Prin încheierea din 07 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Natalia Ciubuc împotriva deciziei din 20 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat inadmisibil.

La data de 22 ianuarie 2020, Natalia Ciubuc a depus cerere de revizuire, împotriva deciziei din 20 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de revizuire a invocat că la baza emiterii deciziei, instanța de apel a pus ordonanța emisă la data de 28 mai 2018, prin care s-a dispus: clasarea cauzei penale nr. 2017031844 din 25 septembrie 2017, conform elementelor de infracțiune prevăzute de art. 213 lit. a) Cod penal, deoarece fapt nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 213 lit. a) Cod penal.

A relevat că la etapa când instanța de apel a pus la baza hotărârii ordonanța emisă la data de 28 mai 2018, de către Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, Veaceslav Cernaleov nu era cunoscut faptul că acest act este atacat în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

De altfel, a menționat că nici instanța de judecată și nici revizuenta nu a cunoscut faptul că prin decizia Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul depus de Natalia Ciubuc și anulat încheierea judecătorului Andrei Neculcea prin care plângerea în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, a fost respinsă ca tardivă.

Revizuenta a considerat că în prezenta cauză există temeiul de revizuire prevăzut în art. 449 lit. b Cod de procedură civilă și că circumstanțele ce țin de admiterea recursului depus de Natalia Ciubuc împotriva încheierii judecătorului Andrei Neculcea, prin care plângerea în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, a ordonanței emise la data de 28 mai 2018, de Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, Veaceslav Cernaleov a fost respinsă ca tardivă au devenit cunoscute revizuintei doar la 04 noiembrie 2019, odată cu comunicarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019.

Prin încheierea din 07 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Natalia Ciubuc.

La 04 iunie 2020, Natalia Ciubuc, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii din 07 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei hotărâri de admitere a cererii de revizuire.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea cererii de revizuire s-a redat conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de revizuire a normelor legale aplicabile speței.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 11 mai 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 145, Vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 04 iunie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 22 ianuarie 2020, Natalia Ciubuc a depus cerere de revizuire, împotriva deciziei din 20 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care prin încheierea din 07 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că Curtea de Apel Chișinău corect a constatat inadmisibilitatea acesteia, or temeiurile declarării revizuirii împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile de către legiuitor sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

Așadar, materialele cauzei cert denotă că revizuenta a depus cererea de revizuire în conformitate cu prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, invocând că i-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior adoptării deciziei a cărei revizuire solicită, și anume referindu-se la decizia din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis recursul depus de Natalia Ciubuc și anulată încheierea din 10 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care plângerea în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, a fost respinsă ca tardivă.

Pentru a invoca acest temei de drept, Colegiul menționează că circumstanțele sau faptele date trebuie să existe până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Concomitent, Colegiul notează că circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă

asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă și dacă revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Prin urmare, pentru a redeschide procesul pe temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă este important ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii, a cărei revizuire se cere, despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Astfel, Colegiul atestă că cele invocate de revizuenta/ recurentă, în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

În consecință, argumentele invocate de revizuentă nu cad sub incidența prevederilor art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, și ca rezultat indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a revizuirii.

Mai mult, se impune a menționa că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, iar competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul *Brumărescu contra României*).

Principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești cere că nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul *Roșca contra Moldovei*).

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 07 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Natalia Ciubuc.

Se menține încheierea din 07 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Ciubuc împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă” și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova cu privire la recuperarea prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat